

ganske har opfattet Rigsdagsmanden for Randers Amts 2det District (Linnemann), maaskee som en Følge af den temmelig lange Afstand mellem dem. I hvad den ærede Deputerede for Holbek Amts 1ste District (B. Christensen) og fremdeles Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 5 District (David) udtalte, havde der ikke været Anledning for mig til at udtale mig nu som skeet er, og jeg maa ogsaa bemærke, at jeg tog ikke Ordet, da Rigsdagsmanden for Holbek Amts 1ste District havde udtalt sig, fordi den ærede Rigsdagsmand, saavel som Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 5 District, kun androge paa, at Sagen skulde henvises til Finantscomiteen. Mod dette har jeg som sagt ikke udtalt mig, fordi der i dette Andragende endnu ikke indeholdtes nogen Bebudelse af den Skjæbne, som tiltænktes det særligt foreliggende Apanageudkast. Men den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2det District udtalte sig udtrykkeligt for, at Thinget ikke skulde gaae ind paa Apanageloven, men at man kun skulde bevilge Summerne indtil videre, indtil Finantsloven havde ordnet Forholdet. Skjøndt jeg noterede mig det Væsentlige af den ærede Rigsdagsmands Tale, tør jeg ikke indestaae for, at Ordene vare de samme, men Meningen troer jeg at have fattet bestemt, og det var det, som bevægede mig til at udtale mig som skeet er, og det er det, som jeg troer, indeholdt en Pligt for mig til at udtale mig paa nærværende Standpunkt saaledes som skeet er. Var dette Forslag, disse Uttringer ikke fremkomne fra den ærede Thingmands Side, saa havde jeg visseelig kunnet afvente Finantscomiteens Forslag i denne Sag, og seet, om den maatte have foreslaaet at Apanageloven skulde falde bort, imod at Summerne optages i Finantslovudkastet, men det er denne pftnævnte ærede Thingmand, som ved sine Uttringer har bevæget mig til at udtale mig som skeet er, og derfor troer jeg, at det er ubesvøiet, naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) har sagt, at jeg ikke havde tilstrækkelig Grund til at udtale mig paa den stete Maade. Hvad angaaer Opfattelsen af Grundlovens § 17, saa maa jeg først bede erindret, at jeg ikke har henviist til Uttringer, som vare faldne under Sagens

Behandling i Rigsforsamlingen; jeg har alene henviist til den almindelige Aand i Grundloven og til den Maade, hvorpaa Sagen var opfattet dengang, og jeg har appelleret i Almindelighed til, at jeg troede, at Enhver, som havde været Medlem af den overordentlige Rigsforsamling for 1848—1849, maatte ansee den Opfattelse af Sagen, at Apanageloven blev at forelægge som et selvstændigt Lovudkast, og ikke som en integrerende Deel af Finantsloven, for rigtig. Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand har fremhævet, at der staaer i Grundlovens § 17: for Medlemmer af det Kongelige Huus „kunne“ der bestemmes Apanager ved Lov, da har den samme ærede Taler indrømmet, at jeg selv har fremhævet dette fra første Færd af, idet jeg bemærkede, at Ordene i Grundloven vel ikke vare bestemt for, at Apanageloven skulde særligt forelægges, men at Argumentationen herfor maatte søges i den hele Aand af denne §. Naar Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) har søgt at hente et Argument imod mig af mit eget Svar i Rigsforsamlingen som Finantsminister til den daværende 3die Rigsdagsmand for Kjøbenhavn, da ligger det vel temmelig nær, at jeg erindrer, hvad jeg selv har sagt ved tidligere Leiligheder, og at jeg navnlig, hvad dette Spørgsmaal angaaer, hvor jeg maaskee kunde vente, at der vilde fremkomme Indvendinger som de idag, vel har vidst, hvad jeg dengang sagde, inden jeg udtalte mig her; men jeg troer tillige, at den Argumentation, som den ærede Rigsdagsmand har opstillet, ikke ganske holder Stik. Om der staaer i Tidenden, at jeg har svaret, at det vilde være at afgjøre ved Finantsloven eller ikke, det skal jeg lade være uafgjort; thi jeg har ikke Rigsforsamlingens Tidende ved Haanden; men jeg troer, at det i al Fald af Contexten fremgaaer, at jeg ikke har kunnet tænke paa den almindelige Finantslov, som omhandles i § 52. Naar Regjeringen dengang, da jeg efter skeet Opfordring udtalte mig saaledes, har antaget, at Grundlovsubkastet medførte, at Apanager ikke kunde ansees at være urofftelige ifølge de engangtagne Kongelige Bestemmelser, da troer jeg netop, at det Lovudkast, som her foreligger, indeholder det bedste Beviis for, at Regjerin-